

DOMOVINA

Uredništvo

je na Škillejevici cesti št. 3. — Dopolne blagovilne trans-
kripi, rokopiši se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter velja za
Avstrijo in Nemčijo 12 kron, po leta 6 kron, 3 mesece 3 kune. Za Ameriko
in druge dežele toliko več, kolikor malo poština, namreč: Na leto 17 kron,
po leta 8 kron 50 vrt. Naložnika se pošilja upravitelju, plačuje se vanje.

Za tiskarstvo

se plačuje od vsake peti-vrste po 20 vinarjev za vsa-
kosti: za večje tiskarstvo in množično tiskarstvo
manj pomet.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Šolstvo in slovensko po- svetno razumnništvo.

Šolstvo je najbolj zanesljivo me-
rilo za kulturno stopinjo vsakega na-
roda. Narod na visoki stopinji kultur-
nega in gospodarskega razvoja, ima
vedno tudi visoko razvito, svobodno
šolstvo.

To je resnica, proti kateri se ne
da prav nič ngovarjati; o tem se lahko
prepriča vsak, kdor z odprtimi očmi
in bistro razsodnostjo opazuje svet in
življenje. Napredni narodi, ki so si
pridobili ugled, priznanje in spoštova-
nje svojih sovedov, imajo napredne,
proste šole — narodi pa, ki so kul-
turno in valed tega tudi gospodarski
zaostali, imajo slabe, nerazvite ali je-
dnostransko razvite šole v katerih si
mladina pridobi sicer nekoliko znanja
in neke spretnosti, katere je pa ne
vnaposlobo za samostojno mišljenje in
uspešno tekmovanje s sinovi napred-
nejših narodov. Nazadnjaška ali tudi
strankarska šola nima namena razviti
v svojih gojenih vseh njih zmognosti
ter pospejevati z vsimi sredstvi akul-
naje in znanstva razvoj njih, osebnih in
posebnih zmognosti.

Napredna šola si prizadeva vago-
jiti individualnosti, pokazati vsakemu
posamezniku pot, na kateri bode do-
segel vrhunec razvoja, najvišji uspeh,
odgovarjajoč njegovim posebnim, čisto
osebnim zmognostim. Navaja ga k sa-
mostalnemu mišljenju, samostojnemu
delu, šola ga v tem le podpira, mu
srečuje in kaže pot do uspeha.

Nazadnjaška šola ne vgaža indi-
vidualnosti, močne osebnosti se narav-
nost boji ter je skula z vsimi sredstvi
zatreti — svrha njene odgoje in na-
obrazbe je — topa čreda, katere na
misli s svojo glavjo, ne dela po svoji
razsodnosti, ne ravna po svoji pameti,
ampak se da ponižno in pokorno vo-
diti ter sprejema brez kritike in raz-
mišljanja povelja od zunaj; čreda, ki
slepo služi vsem in vsakemu, ki ji boče
biti poveljnik.

Slovenci žive v sosedstvu dveh
velikih kulturnih narodov. Nemci in
Italijani, proti katerim se morajo bo-
riti za svoj narodni in gospodarski
obstank. V tem neenakem boju se
bodo mogli le tedaj vzdržati, ako bodo
po svoji izobrazbi, po svoji kulturni,
svoji zmognosti in zdatnosti svojim
velikim tekmovalcem in nasprotnikom
ravni. Da, če se jim bočejo z uspehom
shraniti, jih morajo v tem obzira celo
nadkrijevati; kajti kar manjka Slo-
vencem na števila, morajo nadomestiti
s svojo notranjo, duševno, moralno
vrednostjo in zdatnostjo. To notranjo
vrednost pa more razviti in dvigniti
na najvišjo stopinjo možnega razvoja
samo dobra, vseh sploh prosta šola.
Zato je šolsko vprašanje za majhne
narode naravno življenjsko vprašanje.

Nadajali smo se, da se bode v le-
tošnjem volilnem boju pretresalo na
shodih tudi to za nas tako važno
šolsko vprašanje — z onega visokega
stališa, kakor bi zaslužilo. V tem smo
se pa motili.

O šolstvu govorje na svojih shodih

klerikalci. Njih kandidat nikdar ne za-
beva se svojim volilcem, da se bode
boril proti „svobodni šoli“, čeprav ima
le malokdo jasno sodbo o tej „modni
grozoti“, s katero plaši na povelje du-
hovščine svojo čredo. Voditelji klerika-
lizma le predobro vedo, da bi postala
rimska cerkev in duhovstvo absolutni
gospodar nad slovenskim narodom,
kakor hitro bi se jim posrečilo dobiti
šole v svoje roke ter jo vkleiniti v
svoj strankarski jarem. Zato skrbijo
preprostemu ljudstvu v živih barvah
nevarnosti, katere prete veri od proste
šole. Vero imajo na jeziku — v mišli
pa moč in gospodarstvo nad narodom,
katere si bočejo za vsako ceno pri-
boriti. V sredstvih za dosego tega na-
mena niso prav nič izbirlji. Svojim
poslušalcem pripovedujejo najneverjet-
nejše bajke o grozodejstvih francoskih
francosonov in brezbožnecev, samo da
bi v ljudstvu vzbudili odpor in sov-
raštvo do šole ter je dobili na svojo
stran.

Duhovstvo in njih zavzemnikom se
ni čuditi, da tako postopajo, bore se
za interese svojega stanu in cerkve,
kateri morajo z vsimi svojimi močmi
služiti — in ako zmaga v tem boju,
bode cena to zmage vredna največjega
napora, moč njih stanu bode na vrhuncu,
oni bodo neomejeni gospodari nad na-
rodom!

In kaj dela posvetno razumnništvo?
Kako se brani proti tem napadom, na
edino dobro, kar nam je prisnela li-
beralna doba v državni upravi?

Človek bi mislil, da se bode dvig-

nila složno kakor en moč na obrambo
slabo zakritih napadov na obstoječi
državni šolski zakon: (kajti ves
boj klerikalcev proti tako-
zvani „svobodni šoli“ je boj
proti **sedaj voljavnemu dr-
žavnemu šolskemu zakonu**).
Saj tu se gre vendar za bodočnost
njih otrok, njih krvi — dočim se du-
hovstvo bori samo za koristi svojega
stanu in „vojih instancij. Pa ne! To
nale posvetno razumnništvo je tako
strahopetno, da si ne upa povedati
svojega mnenja ter glasno protestirati
proti temu klerikalnemu nasilstvu. Ta
strahopetnost posvetnega razumnništva
je še več nego polovica klerikalnih
aspeh. Čimbolj boječe in strahopetno
je razumnništvo tem drzejši, nestrajnejši
in bojevitejši postaja klerikalizem tem
nezmernejši v svojih zahtevah in na-
padih.

Gospoda, ki imate svoje prepri-
čanje, katero ste si s svojim trudom,
s svojimi stadjami, razmišljanjem in
opazovanjem pridobili, ki imate svojo
glavo, da z njo mislite — je li to od
vas dostojno, da tako nemodlo molčite
in tajite svoje misli, čute in prepri-
čanje in mirno trpite, da o tem, za
nas in našo bodočnost odločilnem vpra-
šanju govorje samo vaši nasprotniki?

Je li tudi res, da sme pri nas še
samo klerikalci govoriti o tako resnih
vprašanjih? Otrsite se to izobraže-
nega človeka nedostojne strahopetnosti
in povejte jasno in glasno tudi vi
svoje prepričanje. Ne izgovarjajte se,
da se bode to vprašanje rešilo brez

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski epikal Avgust Šenoa, prevedel — nj-
(Dajle.)

„Pojdimo“, nasmešne se ona in ga
nežno udari z roko, „pojdimo, Anton,
sprehajaj se po vrtu. Noč je krasna.
Vetrč pihlja. Ohladil ti bo kri.“

„Pojdimo“, pravi kavalir in potisne
roko močneje k sebi.

„Priznaj, da si prišel z vražjim
namenom.“

„Ne izprašaj! Poleg tebe postane
vsak grošnik angelj. Molčiva o pre-
teklosti.“

„Da, molčiva. Od sedaj naprej
verjavaj v usodo. Ali naj ti lepo zdru-
žila?“

„In če bo prišel Belizar?“

„Ljubi, molčiva o preteklosti. Toda
čakaj, to se ne more zamočati. Kaj bo
rekel Belizar?“

„Nič.“

„Ne veruj.“

„Vernj. Belizaru silijo oči drugam.“

„Ti me žališ.“

„Saj te je videl le kratak čas.“

„A drugo?“

„Večkrat.“

„Katero?“

Jankovič zastane beseda.

„Eh! Amalijo.“

„Klefeldovo?“ ustavi se Terenzija.

„Da.“

„Bodi! Hvala Bogu, da si prišel.“

„Zakaj?“

„Ker me je sram. Fant nima okusa.“

Toda to ne sme biti. Belizar ne sme
vzeti Amalije. To je prvi pogoj najine
ljubezni.

„Pazna li ljubezen pogoje?“ po-
stane vprašanje kavalir.

„Tokrat da! Č' est mon prestige!“
(To zahteva moja čast.)

„Prosim pojasnila.“

„Ti si res slep. Sedaj verujem, da
me ljubiš. Troja hitrost te je zapustila.“

„Kako?“

„Podaj! Klefeldovi so moji smrtni
sovražniki. Recimo, da vzame Belizar
Amalijo. Moč zaupa svoji ženi vse —
tudi dogovorjeni sestanek. Ne da?“

„Ti si preveč logična.“

„Ljubezen estri pamet. Pomisli:

ta tajnost je strupena pušica proti

meni v Klefeldovi roki, torej proti tebi.“

„Resnično.“

„Vidiš ljubeč,“ brbra Terenzija
ljubeznivo in vleče Jankoviča dalje na
vrt. „Zaključek je popolnoma jasan.“

Milva se ljubiva, ker se morava ljubiti.

N'est ce pas? (Ni to res.)

„Certainement“ (zanesljivo.)

„Te ljubezni ne sme nič ovirati.“

Ne da?“

„Seveda.“

„Zveza Amalije z Belizarom bi jo
ovirala.“

„Zanesljivo.“

Torej se Amalija in Belizar ne
smeta vzeti. Povej, ti li tako?“

„Brez ugovora!“ nadaljuje grofica,
„to je logika ljubezni, logika srca,
najinijh src“, pravi Terenzija in stisne
še bolj k sebi kavalirjevo roko. „Pa
prosim te, bodiva odkritosrčna, saj pre-
teklost ne spada v kritiko. Zakaj sem
povabila Belizaru?“

„Menda vendar na sestanek?“

„Bon! (dobro.) S kom da se snide?“

„No...“ ustavi se Anton. „No.“

„Ti si boja.“

„Ha! Ha! Ha! Kdo to pravi? Ne,
ljubeč, ne!“ reče Terenzija in poljubi

Jankoviča na ustnice. „Fruška... z
mojo rojakinjo, ki ga ljubi, ljubi, ha!
ha! ha! Oh! Kje je tvoja diplomacija?“

„Ah“, začudi se kavalir, „to je
prav beneška spletna! Kdo je to, Fru-
ška? Ali jo je Belizar videl?“

„Nikdar. Kaj zato. Fruška je
polna, jedrnatka, Belizar pa mlad,
veteranjaki konjeniški častnik. Te pro-
mise se popolnoma njezmo. A Fruška
je poltuna, priprosta, polnoba — za
stivega Boga može zamisliti male —
razume tudi krub peči — ao, Belizar
ji bo cel Bog.“

„Ali pa bo tudi ona njemu bo-
ginja?“

„Kako da ne! Mora.“

„Moram ti povedati, da je mla-
denič svojeglav.“

„Le prepusti to meni. Stavim! Pa
to zahteva tudi najin interes.“

„Interes? Prestavi mi to v jezik
ljubezni!“

„Kakor da ljubezen ni največja
sebičnost. Jaz te na primer ne bi dala
nikomu na svetu.“

„Toda Belizar in Fruška?“

„Si li moj?“

„Od nog do glave.“

propašat in niskotnost tega lista in oseb, ki ga v tem smislu pišejo. Orožja jim daje vsaka števila v izobilju. „Duh je, ki oživlja“ pravi sv. Pavel II. Ep. Kor. 2, 6. Duh, ki oživlja „Sl. Gosp.“ je pa ktna sapa, ki naše ljudstvo moralno mopi in zastrepnja.

— **„Framenlob“.** Zopet nekaj novega so si izmislili naši napredni celjski Nemci. Ni jim bilo prav, da za slastijo naše uboge slovenske perice praj kracijerjev s tem, da perejo perilo za nemško gospodo na Savinji, naši „parcijari“ so zavidali te krajcarje našim pericam in tahtali, kako bi jih mogli „spraviti v svoj nenasični žep. In izmislili so si nekaj kranjskega! V Gradcu, na Dunju in v drugih velikih mestih, kjer nimajo tako izborne vode kot mi v Celju, so videli naši Germani, da imajo parne pralnice. He, zakaj bi se ne pa kaj takega ne naredilo tudi v Celju! Rečeno, storjeno. Iz mestnega mlina so si dobili star kotl (za novega niso imeli denarja) in hajd na delo. Najeli so si celo hišo v Gosposki ulici, kjer so si ustanovili parno pralnico „Framenlob“. Razpodeljali so po mestu valila, v katerih je bilo rečeno, da se sedaj nekaj časa pere perilo popolnoma zastoj. To je imelo resne uspehi! Prisenili so precej perila v novo pralnice, kjer se jim je obljubovalo, da bo vse mnogo lepše in čistšeje oprano kakor bi doli perilo pericam. A kaj se je zgodilo? Stari stroj iz mestnega mlina ni hotel funkcionirati in vse perilo je prišlo med koleza ter se tako pokoldovalo in pomazalo z maslom, s katerim so mazali koleza. Drugi dan so prišle celjske dame po svoje perilo, a so dobile mesto njega — amasano in raztrgane cape... Kako so potem to novo podjetje hvale, si lahko mislimo. Mi pa svetujemo gospodom, naj prekrstijo svojo pralnico „Framenlob“ v „Framenschimpf“ kar bo vsakekar boljše.

— **Ta je pa debela.** Na štajerskijskem shodu pri Skočevcih v Ormožu je pravil G. Linhart zborovalcem, katerih je bilo okoli 100, da je prišlo 300 kmotor iz petjskega okraja Ornika, naj prevzame v ormoško-petjskem okraju kandidaturu za državni zbor!

— **Pri Mr. Marjetli blizu Rimskih topila** se je ustanovilo 14. aprila „Bratno društvo“. Predsednik je posestnik g. Jože Sluga, knjižničar g. Edv. Janček, župnik, blagajnik pa g. Fr. Pečar, nadzornik.

— **Umrl je v Gradcu bivši ravatelj ulatne v Radinici, Janez Delber** je bil 38 let star. Imel je neko bolezen v grlu.

— **Iz Drave so potegnili blizu Varberga nad Ptujem neznanega moškega mrlja.** Utopljenec je star okoli 50 let.

— **Obsojena južna teželnica.** Trgovsko sodišče je obsodilo Južno teželnico, da mora plačati potniku Rudolfo Soukupcu, kateri je bil lani leto porodom teželn. nezgode pri Jedendorfu ranjen, za bolečine 4700 K in 60 K mesečno, dokler popolnoma ne ozdravi.

— **Cesar je potrdil nov vinski zakon** dne 13. aprila. V poljedelskem ministru sedaj pripravljajo navedbe, katere bi naj zanesljivo obvarovalu pravilno rabo tega zakona.

— **Župnik — kandidat liberalcev.** Vse bave so klerikalno časopise preliha briske solze, ker kandidira župnik Gradinger v Nordhalben za bavarški deželni zbor proti klerikalnemu kandidatu „centruma“. Sreča zahtevajo klerikalci v smislu krščanske ljubezni od škofa, naj bi prepovedal šupnika, da bi se dal voliti od „liberalcev“. Nedavno pa so pisali isti pobožni listi, da noben katolik ni dožal v političnih zadevah svojemu

škotsko pokrščenca. Se si pač ti listi povzod enaki, na Bavarskem in po Slovenem.

— **Umrl je zadnji sredo g. Fr. Čerčanek,** dekan na Vidnu. Pogreb je bil v soboto.

— **Ženo do smrti pretepel.** V Dežnem blizu Sl. Bistric je umrla 12. aprila 60letna vinskičarka Zorka. Mrlje je ledal že 30 ur na odru, ko je naznanil domači sin oronikom v Makolnih, da mati ni umrla naravne smrti, temveč da je oče, 66letni Jernej Zorko pretepel do smrti. Saroveža so zaprli, mrlja pa spravili v makolno mrtvašnico.

— **V Stadenčevih pri Mariboru** so ustanovili podružnico nemškega „Schulvereina“.

— **Iz sdravnih krogov** posneli smo zanimivo novost, katere se vrši okrog tega, da pride vživanje zrnate kave iz mode. Akoravno prekomerska zrnata kava ne bo še izgubila v najkrajšem času popolnoma, bo vendar uživanje iste, enkrat tako priljubljene pižve, zelo malenkostno da bi pa ostalo brez nadomestila to tudi ni mogoče! Ali naj pa našo jetranjo kavo popolnoma opustimo? Ne! Namesto zrnate kave, katero strapani kofein tako uničujoče deluje na naše živce, našle so naše dobre in skrbne gospodinjice v Vydrovej žitni kavi zdravo in prijetno učinkujoče nadomestilo, katero se tudi pri vsakem gospodinjstvu hitro odemači. Ta izdelek, pripravljen iz ljubljanske zrna, katero nam daje vaskdanji kruh, je po svojem, tako prijetno gromek okusu, ki je zrnati kavi tako močno podoben povsem pravo in popolno nadomestilo zrnate kave. Ako toraj našim cenj. gospodinjicam, katere imajo zdravje cele družine na vesti, Vydrovo žitno kavo najtopleje priporočamo, storimo le ljudsko dolžnost. Vorec tega izvrznega in obdovodanja vrednega izdelka, poizila Vydrova tovarna hranil Praga VIII. na zahtevu popolnoma zastoj in poštnine prosto.

— **Slovenske gorice,** 15. aprila 1907. Čitati je bilo, kako je nek obinski predstojnik vliotil prošnjo na okrajni lokalni svet, da se naj v dočisto loho vpelje nemiščina in sicer zaradi tega, ker pridejo tja kupovat sadje Nemci. Nemiščina, katero govorijo trdi Nemci, kupovalci sadja, je zelo težko razumeti tudi tistim, ki so popolnoma smotni književne nemiščine. Teh ljudj pisane nemiščine pa menda ne zamore razvijati tudi jezikoslovec. Vpralam, kdo? razume „naslednja“ kar šje pisal mlad, kakih 28 let star Nemeč. Evo ga: „Andon Über nim von Herrn Oberleier die Ebal gib si m ein Fußr es zu Haaz.“ — Kedar se bodo naši otroci zamogli naučiti toliko nemiščine, da bi to razumeli? Nikoli! Mož, ki je to pisal, je trd Nemeč z Ogrskega, a ni kriv tega, da ne zna boljše pisati svoje materinskega, ampak kriva je šola, v kateri se poučuje samo v madjarščini. Ti ljudje pripovedujejo, da so pri njih nastavljeni samo madjarški učitelji, nemski se ne učijo čisto nič, otroci, ki istopijo iz šole, se znajo niti nemski, niti madjarški, so betelnji. — Ali ni pri naših balverinskih šolah ravno tako? In naj bi naši otroci tudi taki postali, da bi v nemških šolah slovenski potabili in se nemiščine ne naučili? Modje bodite pametni, pustite nemiščino Nemcem in držite se v svoji šoli svojega jezika.

— **Ivanjkovec pri Ormožu.** Od 1. majnika naprej bo raznašal poštni pot ivanjkovske pošte razun nedelj vank dan pošto po občinah Ivanjkovec, Mihalovci, Velikane, Ceruvec, Zerinovci, Žvab in Rušč.

— **Hrastnik.** Poročamo vam da se od kmečine tovarne v mesnici stare

krave za vole kotljejo. Zares prav grlo je tako uboga delavca droti, ko si tako težko denar zasleži, da si mogo kupi, pa še takrat dobi krvaje mogo namesto volovsko. Zato prosimo g. Friderika Bergerja da bi to drugače uredil, da bodemo volovsko mogo tako drago plačevali pa ne krvaje.

— **Delavec.** Prip. uredništva. Je li delavec v resnici samo zato na svetu, da se fabrikanti okoričajo z njegovim delom in posredno tudi z njegovim bormim zaslužkom?

— **Nesreča.** Dne 18. t. m. sta se spilača vola vprežena v voz posenstika Marija Dobrava v Debelnici obine Kokarje, ki je sedel s svojo sietno bčrko Marijo na vozu. V tem hipu je šla Marija Dobrove pod kolo in je bila tako potkoldovana, da je kmalu umrla.

— **Kandidatura prof. Robiča in dr. Ploja.** „Sl. Gosp.“ piše v št. 20 z dne 19. apr. 1907: „Slovenski liberalni listi napadajo sedaj Robiča, da je deželni odbornik in da se se kljub temu zavzema za kandidaturu v državni zbor.“ A poglejmo si te slovenske „liberalne“ liste, kaj pišejo o Ploju, zlasti pa o Robiču. „Domoljub“ piše v št. 15 z dne 11. t. m.: „Na Štajerskem sta bila dozdaj državna poslancata dr. Ploj in Robič. Ta dva mogo nam nista posebno na srcu. Dr. Ploj se je v zadnjem zasedanju na Dunaju zelo čudno obnašal in nesrečni homati zavzelo Koroškega je samo on kriv. Robič je zanesljivši, toda ene reči ne smemo zamolčati, detelini odbornik je. To pa povemo na cela usta, da je grdo imeti dve plačani službi, ki se ob enem ne moreta opravljati. Kmečka zveza si bo na Štajerskem silno škodovala, če bo to še dalje trpela. Mi torej nimamo nič pouda ogrevati se za ta dva mogo.“ In „Slovenec“ piše v dopisu iz Slov. Bistric v št. 46 z dne 25. febr.: „Mi naravnost izjavljamo da nikakor ne sprejememo kandidature Robičeve. Prof. Robič je detelni poslanec in odbornik, ta posel mu daje toliko opravka, da pač ni lahko mogoče uspešno delovati na Dunaju; mi pa hočemo na Dunaju celega mogo. Gosp. profesor naj le v Gradcu dela za naš blagor, tam je polje za njegovo delovanje jako obirno.“ Tako piše „Slovenec“ in „Domoljub“ — „Slov. Gospodar“ pa trdi, da napadajo „liberalni“ listi Robiča, njegovo kandidaturu in dež. odborništvo. Ta snaj je značilen za „Slov. Gospodarja“. „Kmečko zvezo“ in aje vodilje, kateri poznajo edino načelo: „Namen posvečuje sredstva“, politične poštnosti in vesti pa ne poznajo.

— **Štajerskijski kandidati.** V celjsko-vrankskem okraju kandidira Josef Vodopintz, kakor se sedaj kot oskrbnik Pongracveje graščini na Polzeji piše, ali Jože Vodopivec kakor se je pisal tedaj, ko je prodajal na Žvab šnap. Torej nemščinar in bivši „šnapbotikar“ — prave lastnosti za štajerskijskega kandidata. Boljšega mogo pri najboljši volji niso mogli dobiti. Častitamo! — V petjsko-ormožkem okraju kandidira Ornik, v volnem okraju Maribor levi brez neizogibni Krenik, Maribor d-mni breg Senekovitch iz Leitersperga, v brežičko-laskem Moscon in v regaškem Andr. Drogenik, kateri je izmed vseh teh „kandidatov“ se gotovo najboljši.

— **Nemški politično društvo v Ptuju** šteje 199 članov. Koliko članov pa ima slovensko politično društvo „Pozor“ istotam?

— **V Ljutomeru** se vrše v sredo občinske volitve. Slovenci, na noge! Trebalo bude pokazati, da Ljutomer ni nemški trg. Bilo bi tudi dobro na

vaak način postaviti kandidatu v drugem in prvem razredu. Če tudi ni spati tak na zmago, pa lepo število glasov vselej bodri k vsrajnema boju do komečne zmage.

— **Zupanom v Slovenj Gradcu** je izvoljen civ. zemljemerer Henrik Pototschnig. Dosedanji zupan, brat novorojenega, Franc Pototschnig je odklonil zopetno izvolitev.

— **Češko sokolstvo** proti kaženju mladine. 29. marca se je predstavilo odposlanstvo češkega sokolstva pri zastopnikih vseh strank in jih prosilo, naj delujejo za zakon, s katerim se prepove mladini do 18. leta kaženje. Enak zakon bi bil tudi pri nas velekoristen!

— **Kranjsko.**

— **Nemci v Ljubljani** postavijo za državnozbornike volitve svojega kandidata v osebi g. Gustava Del Cotta, upokojenega glavarja v Ljubljani.

— **Občinske volitve v Ljubljani.** 15. aprila je voliti III. razred; izvoljeni so bili kandidati nar. napr. stranke gg. Kosak s 560, Mally s 566 in Zirkelbach s 542 glasovi. Socijalni demokrati gg. Kristan, dr. Dermota in Milnar so ostali s 327, 321 in 145 glasovi v manjšini. Udeležba je bila slaba; III. razred šteje namreč 3490 volivcev! — V II. razredu so zmagali tedi kandidati nar. napr. stranke, in sicer je dobil g. I. Hribar 460, dr. I. Tavcar 434, dr. Dan. Majaron 437 in Dragotin Sajovic 410 od 517 oddanih glasov. Soc. dem. gg. E. Kristan in dr. Dermota sta ostala v manjšini.

— **Splošno kreditno društvo v Ljubljani** je darovalo dijaskemu podpornemu društvu „Radogaj“ ob računskem sklepu 50 K. Odbor je izrekel temu denarnemu zavodu zahvalo in feli, da bi vsi slovenski denarni zavodi odločili vsako leto vsaj nekaj svojega dohodka redno v dijaško-podporne namene.

— **„Radogaja“** je pristopil kot ustanovnik g. ravatelj dr. Lovro Pozar. — Društvo izda v kratkem poročilo v vsem sredem dosedanjem delovanju. V zadnji odborovi seji se je med drugim sklenilo, da se načelno nikomur več ne jamči pri kakem denarnem zavodu za posojilo. Odbor je stori končne ukrepe glede uveljabe narodnega koleka v prid dijaštvu ter čaka le še odgovora „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s katero želi v tem oširn sodelovanje. Ideja, da založi pomladanske razglednice in prid „Radogaja“ je odbor z ozirom na razglednice „Družbe sv. Cirila in Metoda“ letos opustil.

— **Umoril je 43letni delavodja v ljubljanski tobačni tovarni Anton Skof** v hipni blaznosti sebe in dvoje otrok Prezeral iz z brivno najprej vrat 16letni, mutasti in histrični Ema. na to še ne čisto dveletnemu sinčku Rikiju in sebi. Mož je bil še osem tednov bolan na žirvih in se je bal smrti. Zupača tleno, droje dorašnih fantov in jedno bčrko.

— **Koroško.**

— **Vollino gibanje.** Nemški krščanski socijalci kandidirajo v beljaškem okraju posestnika Wiegela-ja v Podgorjah pri Beljaku. Izšli so dosedaj 10 volilnih brosur za agitacijo, med njimi tudi št. 9: „Professor Waldner der Verächter der Slovenen“. Proti-kandidat Waldnerjev je grof Khvenhüller (nem. kršč. soc.). Ker bodo Slovenci v Ziljski in Kanalski dolini odločili, ali znaga Waldner ali Khvenhüller, je to bratova umestna s taktičnega „taliča“. — Nemška kršč. socijalnega kandidata za Labudsko dolino so obili o neki priliki, ko so je vračal s shoda, na kolodvoru v

